

ΤΖΑΦΩΛΙΑΣ ΦΩΤΗΣ

ΘΕΡΙΝΟ ΟΝΕΙΡΟ

ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΦΗΜΕΡΩΝ ΥΠΑΙΘΡΙΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

ΒΟΛΟΣ 2020

ΘΕΡΙΝΟ ΟΝΕΙΡΟ

ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΦΗΜΕΡΩΝ ΥΠΑΙΘΡΙΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

Φοιτητής: Τζαφώλιας Φώτης

Επιβλέπων: Ψυχούλης Αλέξανδρος

Η παρούσα διπλωματική εργασία ασχολείται με το σχεδιασμό ευέλικτων πολυμορφικών αντικειμένων τα οποία, στο πλαίσιο ενός συστήματος, μπορούν κατά τη μεταξύ τους σύνθεση να παράγουν χρηστικές δομές. Στόχος είναι να καλυφθούν κάποιες από τις ανάγκες για υπαίθριες (αλλά και όχι μόνο) εγκαταστάσεις που αφορούν δραστηριότητες οι οποίες λαμβάνουν χώρα κυρίως κατά τους θερινούς μήνες. Ξεκινώντας από τα βασικά στοιχεία που αποτελούν το σύστημα αυτό, η εργασία θα κατευθυνθεί σε ολοένα και πιο περίπλοκα συνθετικά αποτελέσματα που μπορούν να παραχθούν, παραθέτοντας παράλληλα τα αντίστοιχα σχέδια.

MIDSUMMER DREAM

A SYSTEM FOR EPHEMERAL OPEN-AIR INSTALLATIONS

Student: Tzafolias Fotis

Professor: Psychoulis Alexandros

The present thesis project concerns the design of versatile multiform objects which, within the boundaries of an encompassing system, are able through their combination with each other to produce functional structures. The goal of this project is to cover some of the needs for open-air (and more) installations which concern activities taking place mostly during the summer months. Beginning from the very basic components of the system, this project will tackle increasingly complex results that can be assembled, by laying out the respective designs.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ	7
2. ΜΟΝΑΔΑ	8
3. ΣΚΙΤΣΑ/ΕΞΕΛΙΞΗ	12
4. ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΜΟΝΑΔΑΣ / ΕΝΩΣΕΙΣ	14
5. ΜΕΓΕΘΗ / ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΗΣ ΡΑΦΙΕΡΑΣ	18
6. ΤΥΠΟΛΟΓΙΕΣ ΠΕΡΙΠΤΕΡΩΝ	22
7. ΣΥΝΘΕΤΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ	32
8. ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΣΤΟ ΧΩΡΟ / ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ	36

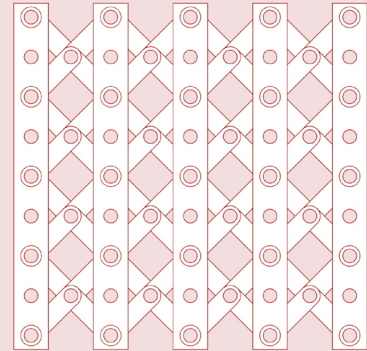
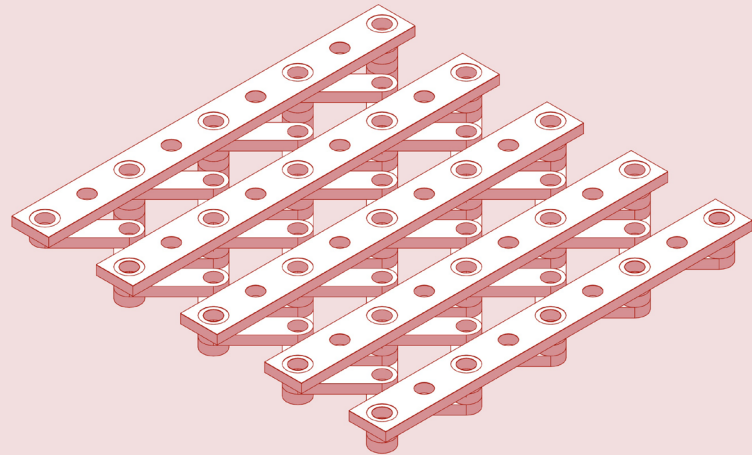
1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

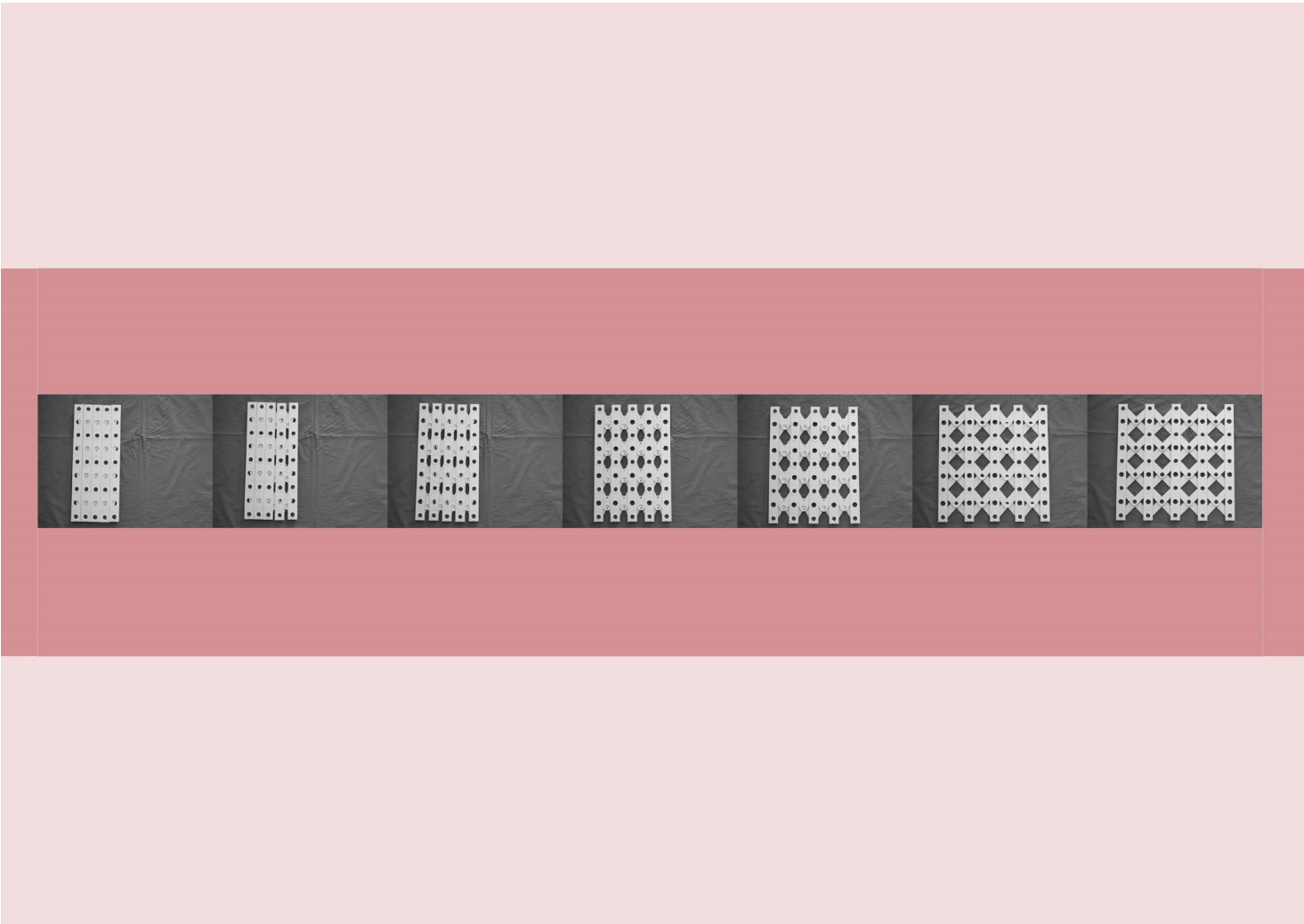
Θεωρώ πως η παρούσα εργασία δε θα ήταν θεμιτό να ξεκινήσει χωρίς να παρατεθούν κάποια λόγια σχετικά με το πώς κατέληξε να έχει τόσο τη μορφή όσο και τη θεματολογία που έχει. Στα πρωταρχικά στάδιά της αφορούσε ένα θεατρικό έργο, το Όνειρο Θερινής Νυκτός του Ουίλλιαμ Σέξπηρ. Επίσης αφορούσε, κατ' επέκταση, το σχεδιασμό ενός θεατρικού σκηνικού. Ενός σκηνικού το οποίο θα προέκυπτε από τον πολλαπλασιασμό ενός μοναδιαίου αντικειμένου. Ενός σκηνικού ευέλικτου, το οποίο να μπορεί να τοποθετηθεί με ευκολία σε οποιοδήποτε χώρο, ανεξάρτητα από τις προδιαγραφές του χώρου αυτού. Στο κυνήγι αυτής της επιθυμητής ευελιξίας, το αντικείμενο άρχισε να αλλάζει μορφές και να απομακρύνεται ολοένα και περισσότερο από το θεατρικό ύφος που ίσως θα περίμενε κανείς να έχει. Πειραματιζόμενος με τις μορφές που θα μπορούσε να έχει, και με διάφορες παραλλαγές αυτών, κατέληξα στο συμπέρασμα πως αυτό που είχα στα χέρια μου ήταν σε θέση να καλύψει ένα πολύ ευρύτερο φάσμα λειτουργιών από αυτές ενός θεατρικού σκηνικού. Διατηρώντας τα γενικά μοτίβα και τη θεματολογία με την οποία είχα ως τότε ασχοληθεί, έκανα σκέψεις πάνω σε έννοιες που διέτρεχαν το έργο, όπως η έννοια του εφήμερου και της γρήγορης εναλλαγής, υπό άλλη οπτική. Ανατρέχοντας στις δικές μου αναμνήσεις, ή και στα δικά μου θερινά όνειρα, συνέταξα μια λίστα με δραστηριότητες οι οποίες για εμένα είναι άρρηκτα συνδεδεμένες με το πνεύμα της θερινής περιόδου, και τις οποίες το σύστημα που είχα επινοήσει θα μπορούσε πιθανά να καλύψει. Με αυτό τον τρόπο οδηγήθηκα εγώ στη σχεδιαστική οδό που τελικά ακολούθησα, και με αυτό τον τρόπο κατευθύνθηκε η εργασία αυτή προς την τελική της μορφή η οποία έχει παρατεθεί παρακάτω.

2. ΜΟΝΑΔΑ

Πρώτο και κυριότερο στοιχείο που πρέπει να παρατεθεί είναι φυσικά αυτό στο οποίο βασίζεται, κυριολεκτικά και μεταφορικά, ολόκληρο το σύστημα. Πρόκειται για μια πτυσσόμενη βάση, διαστάσεων 1x0.50 μέτρων στην κλειστή της κατάσταση, 1x1 μέτρων στην ανοιχτή, και 12.5 εκατοστών καθ' ύψος. Η βάση αποτελείται από κοίλα στοιχεία γαλβανιζέ λαμαρίνας και φέρει ομοιόμορφο μοτίβο από διατρήσεις στις οποίες πακτώνονται τα δευτερεύοντα στοιχεία, οι κοίλες διαδοκίδες ίδιου υλικού και διαμέτρου 4 εκ. που θα εμφανιστούν παρακάτω.

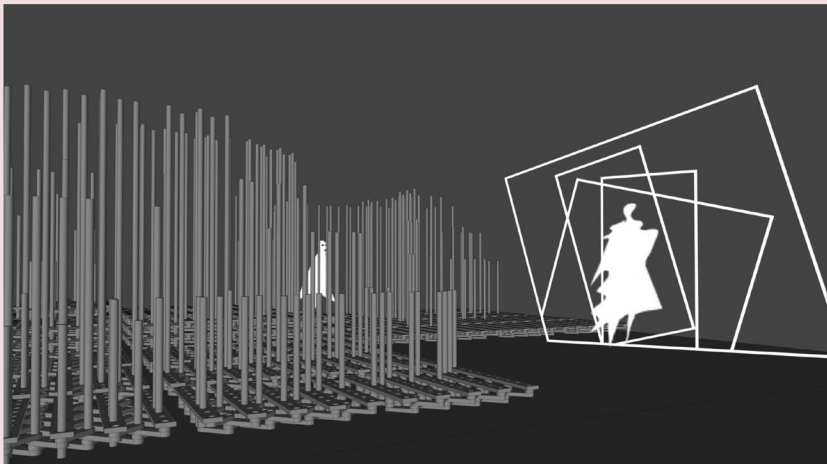
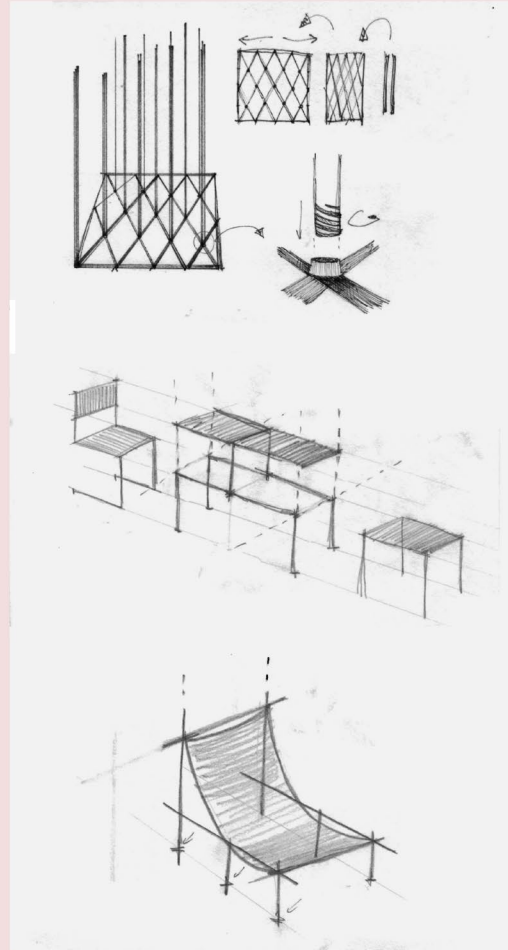
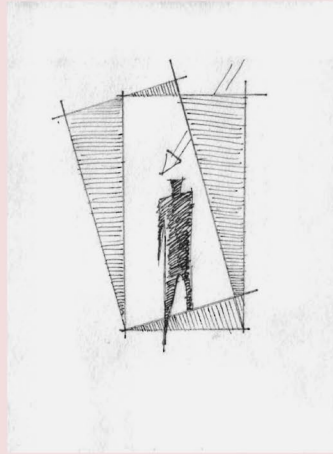
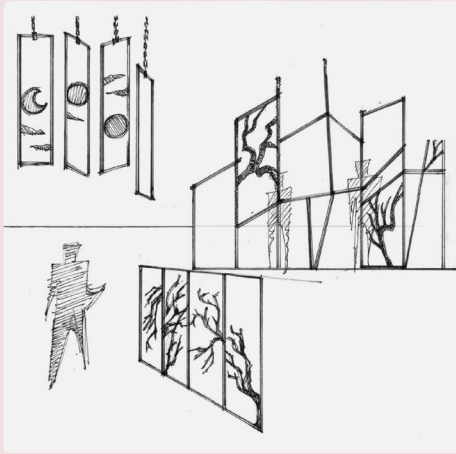
Ακολουθεί επίσης μια αλληλουχία φωτογραφιών μακέτας εργασίας σε κλίμακα 1:2 όπου αποτυπώνεται καλύτερα η πτυσσόμενη φύση της βάσης αυτής.

3. ΣΚΙΤΣΑ/ΕΞΕΛΙΞΗ

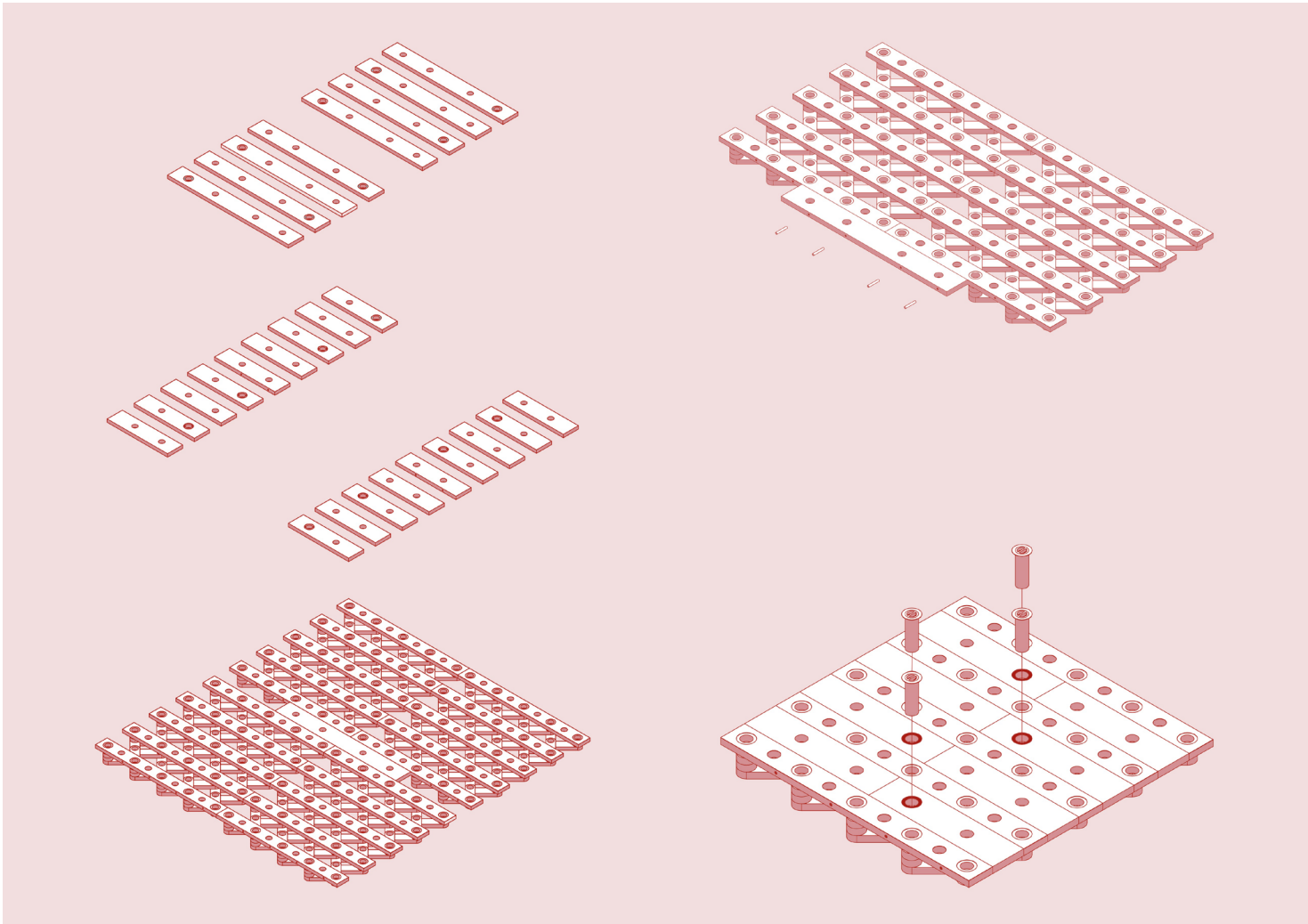
Στα ακόλουθα σχέδια που έχουν επιλεχθεί διαγράφεται η πορεία που ακολούθησε η σχεδιαστική πρακτική, καθώς και το πώς αυτή άλλαξε για να ανταποκριθεί στα νέα δεδομένα. Επάνω αριστερά φαίνονται δύο από τα σκίτσα που αντιστοιχούν στην πρώτη περίοδο, αυτή κατά την οποία το θέμα περιστρεφόταν ακόμα γύρω από τη μορφή ενός θεατρικού σκηνικού. Μπορεί κανείς να διακρίνει την προσπάθεια να προσεγγιστεί με έναν περιγραφικό ακόμα τρόπο ο τόπος στον οποίο εκτυλίσσεται η δράση, ο οποίος δεν είναι άλλος από ένα δάσος. Προχωρώντας προς τα δεξιά, αναγράφεται το πρώτο κύμα από τις απόπειρες να απαλειφθούν κάποια περιττά στοιχεία, διατηρώντας ωστόσο τον κατακόρυφο αυτό προσανατολισμό των αντικειμένων. Σκεπτόμενος πως το δάσος αποτελείται από δέντρα, και τα δέντρα στηρίζονται σε ρίζες, τι πιο λογικό ως επόμενο βήμα από το σχεδιασμό μιας βάσης που να μπορεί να δράσει ως οι ρίζες για τα δέντρα του σκηνικού. Αυτή η λογική φαίνεται υλοποιημένη σε μεγαλύτερο βαθμό κάτω αριστερά, όπου τμήματα από αυτές τις “ρίζες” έχουν παρατεθεί στη σειρά σχηματίζοντας αυτό το ιδιόρρυθμο δάπεδο, το οποίο διατρέχεται από τις κοίλες διαδοκίδες που αντιπροσωπεύουν τα δέντρα. Τέλος, κοιτώντας κάτω δεξιά μπορεί κανείς να διακρίνει προϊόντα του πειραματισμού με τη γεωμετρία των διαδοκίδων, τα οποία ξεφεύγουν πια από το χώρο του θεατρικού σκηνικού και προσεγγίζουν τον τελικό στόχο με τη σημερινή μορφή του.

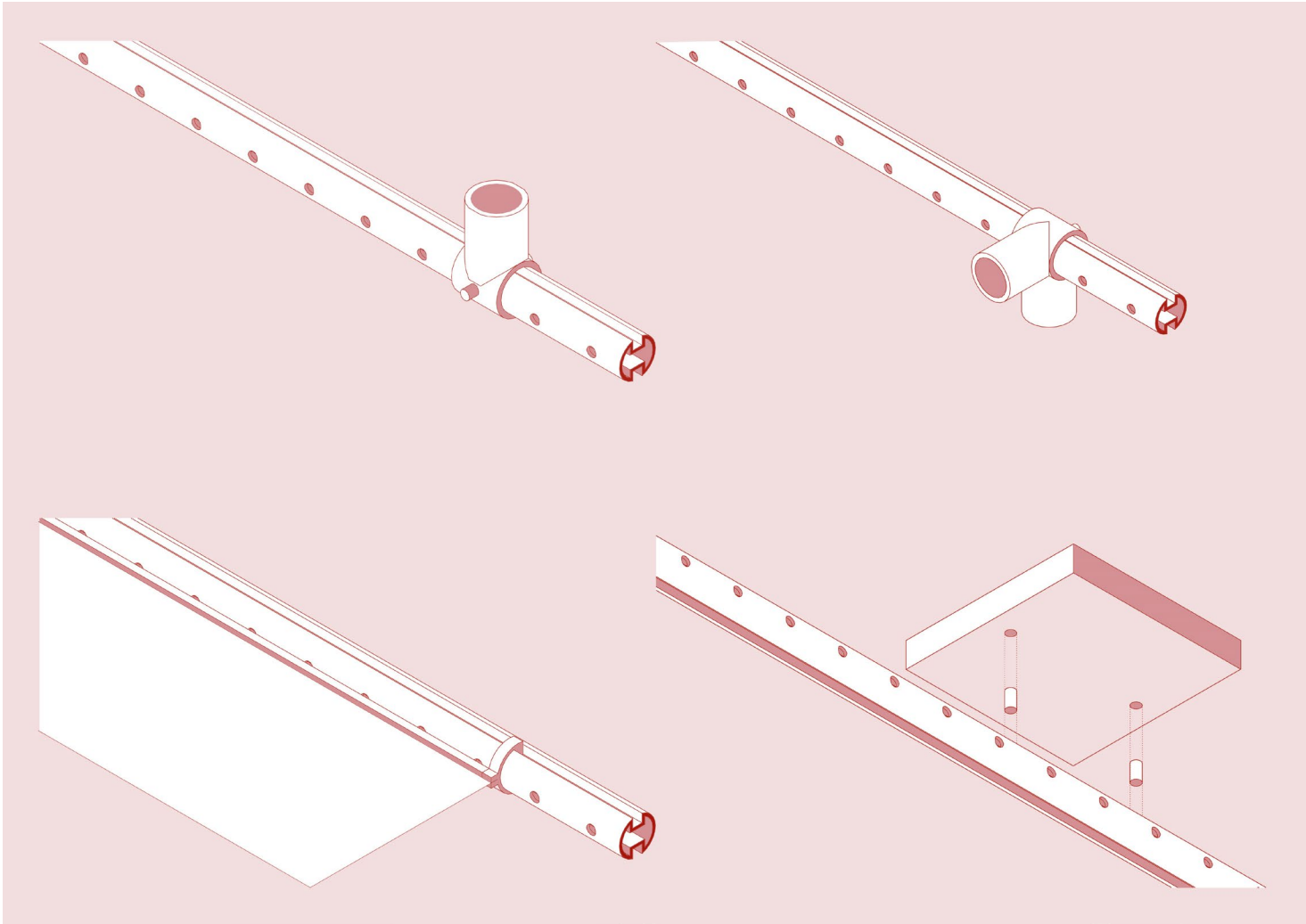

4. ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΜΟΝΑΔΑΣ / ΕΝΩΣΕΙΣ

Στο ακόλουθο σχέδιο διαγράφεται η τοποθέτηση των ενδιάμεσων στοιχείων τα οποία καλύπτουν τα διάκενα που δημιουργούνται στη βάση όταν αυτή είναι ανοιχτή. Αναγράφεται επίσης πάνω δεξιά η μέθοδος με την οποία η μονάδα πολλαπλασιάζεται με τη χρήση ενός ενδιάμεσου συνδετικού στοιχείου. Ακριβώς από κάτω διακρίνεται η τοποθέτηση τεσσάρων “κλειδιών” στις αναγραφόμενες θέσεις ανα μονάδα δαπέδου προκειμένου να εξασφαλισθεί η ακαμψία του συστήματος.

Ακολουθεί επίσης σχέδιο που φέρει τα τέσσερα είδη ενώσεων στις οποίες βασίζονται όλες οι σύνθετες κατασκευές που πρόκειται να εμφανιστούν παρακάτω. Στο πάνω μέρος βρίσκονται οι δυο ενώσεις που αφορούν το πώς συνδέονται οι κοίλες διαδοκίδες μεταξύ τους. Στο κάτω μέρος βρίσκεται η σύνδεση ανάμεσα στις διαδοκίδες και τα πάνινα στοιχεία (αριστερά) καθώς και αυτή ανάμεσα στις ίδιες και τις ξύλινες επιφάνειες (δεξιά).

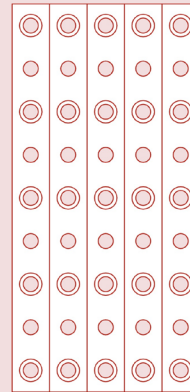
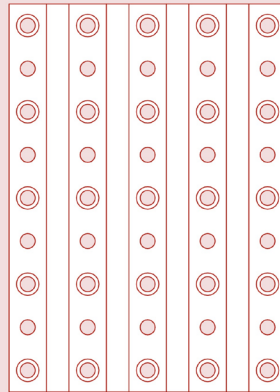
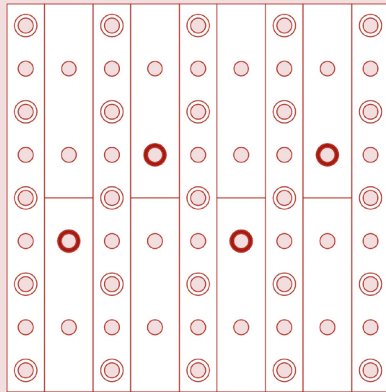

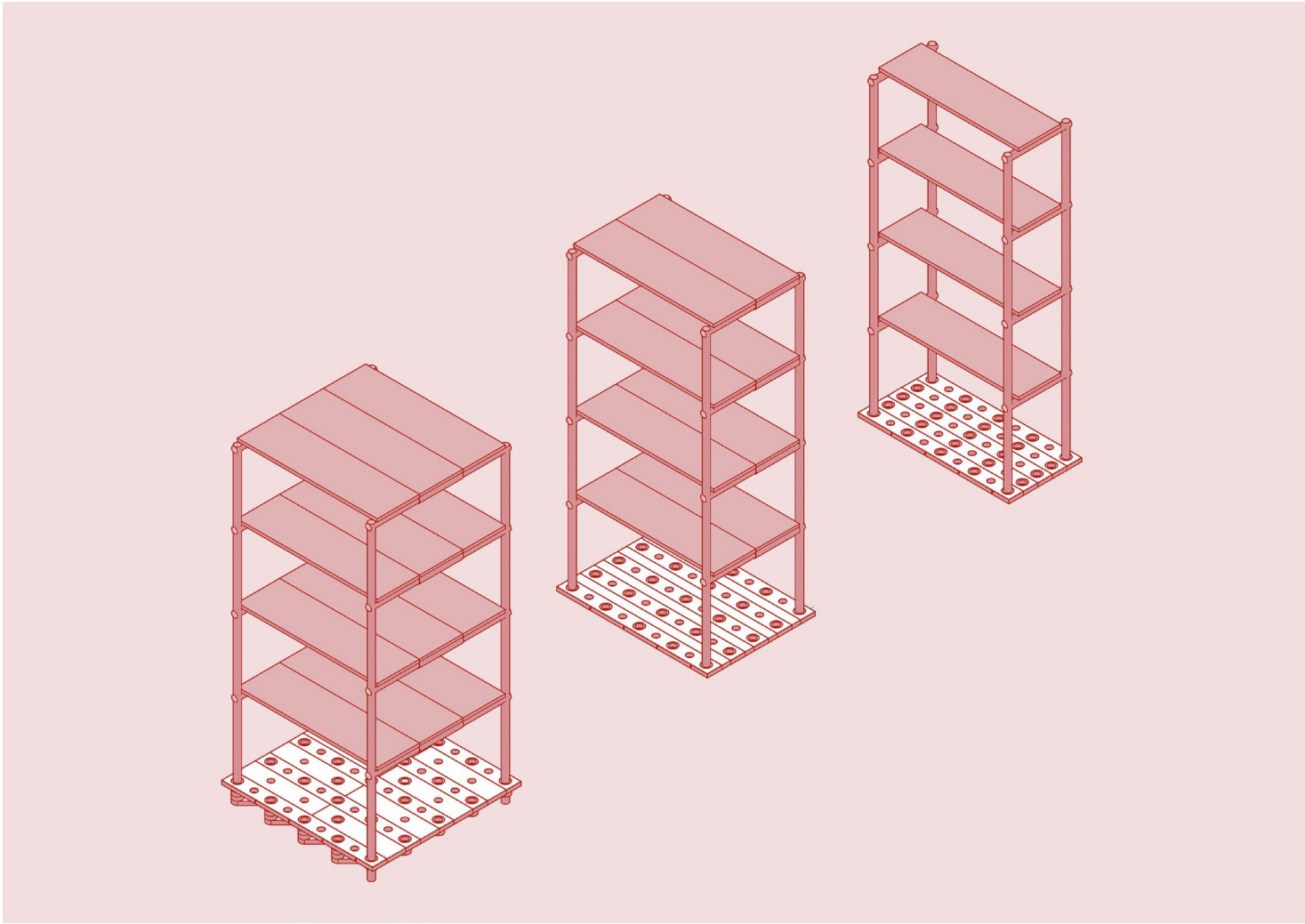

5. ΜΕΓΕΘΗ / ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΗΣ ΡΑΦΙΕΡΑΣ

Αν ανατρέξει κανείς στις φωτογραφίες της μακέτας εργασίας, θα διακρίνει όπως προαναφέρθηκε τις δυο καταστάσεις της επιδαπέδιας βάσης, δηλ. κλειστή και ανοιχτή. Η πρωτοβουλία αυτής της διαστασιολογικής αυξομείωσης πάρθηκε εν μέρει για την κατά το δυνατό βέλτιστη εξοικονόμηση χώρου κατά την αποθήκευση και μεταφορά του κομματιού αυτού, το οποίο είναι με διαφορά το πιο απαιτητικό σε ό,τι αφορά το εμβαδό που καταναλώνει. Αυτή η σκέψη όμως δε σταματά εκεί. Ο ίδιος παρατηρητής θα διακρίνει επίσης πληθώρα καταστάσεων ανάμεσα σε αυτές τις δυο. Στο σχέδιο που ακολουθεί βρίσκεται ανάμεσα στην κλειστή και ανοικτή κατάσταση μια από αυτές τις ενδιάμεσες, η οποία αντιστοιχεί ακριβώς στο μέσο αυτό στάδιο, με διαστάσεις 1x0.75 μέτρα. Η παρατήρηση αυτή ωφελεί στο να γίνει αντιληπτό πως το σύστημα μπορεί να λειτουργήσει και έξω από τον δυισμό της κλειστής και ανοικτής κατάστασης της βάσης, αν υπάρχει τέτοια ανάγκη.

Αυτό μπορεί να γίνει πιο εύκολα αντιληπτό στο επόμενο σχέδιο, το οποίο χρησιμοποιεί το παράδειγμα μιας απλής ραφιέρας. Εφαρμόζοντας δυο διαφορετικά μεγέθη διατομής διαδοκίδας στα άνω οριζόντια στοιχεία έτσι ώστε να έχουν τη δυνατότητα να επικαλύπτονται, μπορεί η ίδια ακριβώς ραφιέρα να έχει πλάτος 1 μέτρο, αλλά ταυτόχρονα και 0.75 μέτρα, και 0.50, με την απλή απαλοιφή κάποιων στοιχείων και αν οι χωρικές απαιτήσεις είναι τέτοιες. Ίσως σε αυτό το σημείο αρχίζει να γίνεται σαφής η πληθώρα εφαρμογών και παραλλαγών που μπορεί να έχει το σύστημα αυτό.

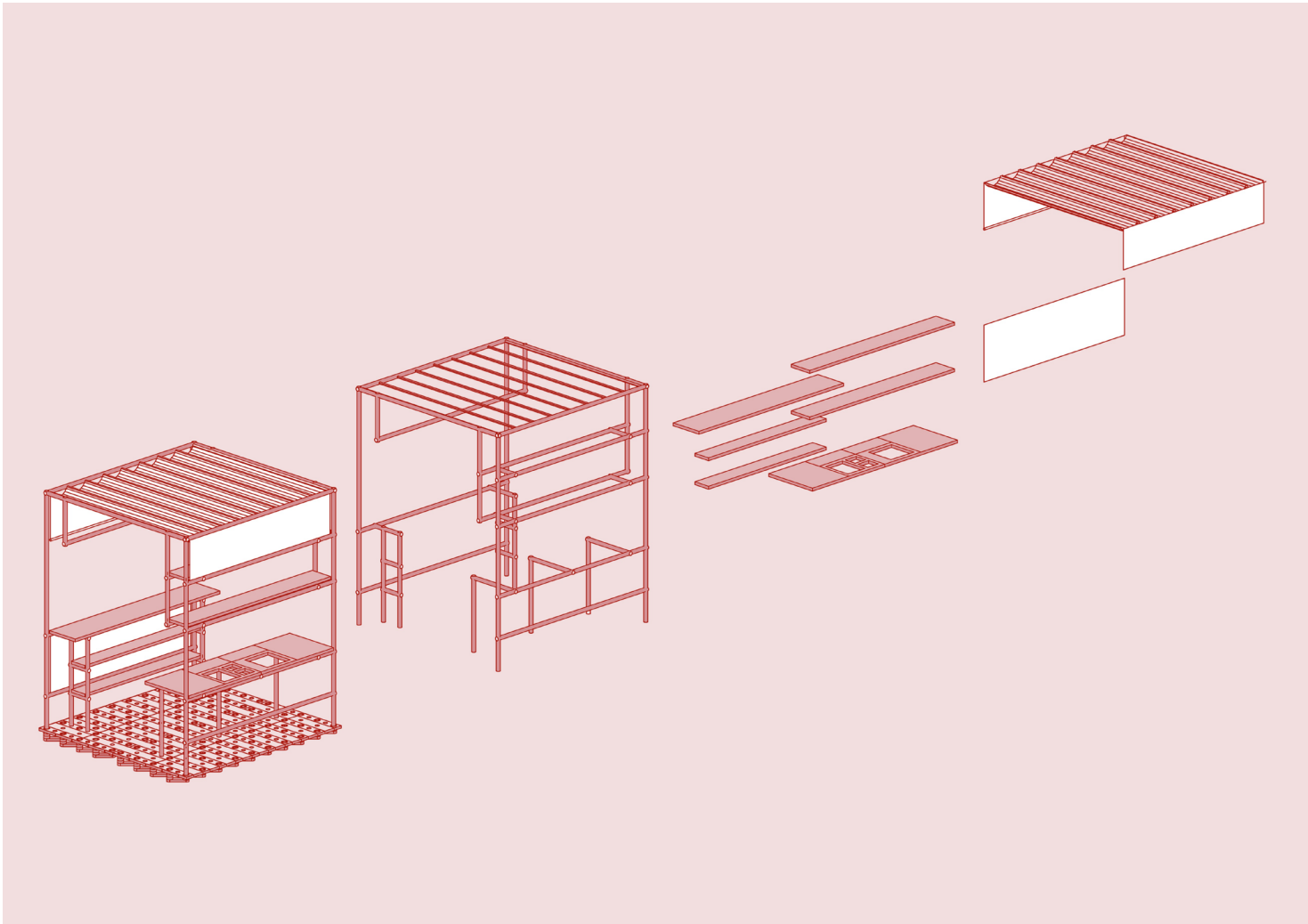

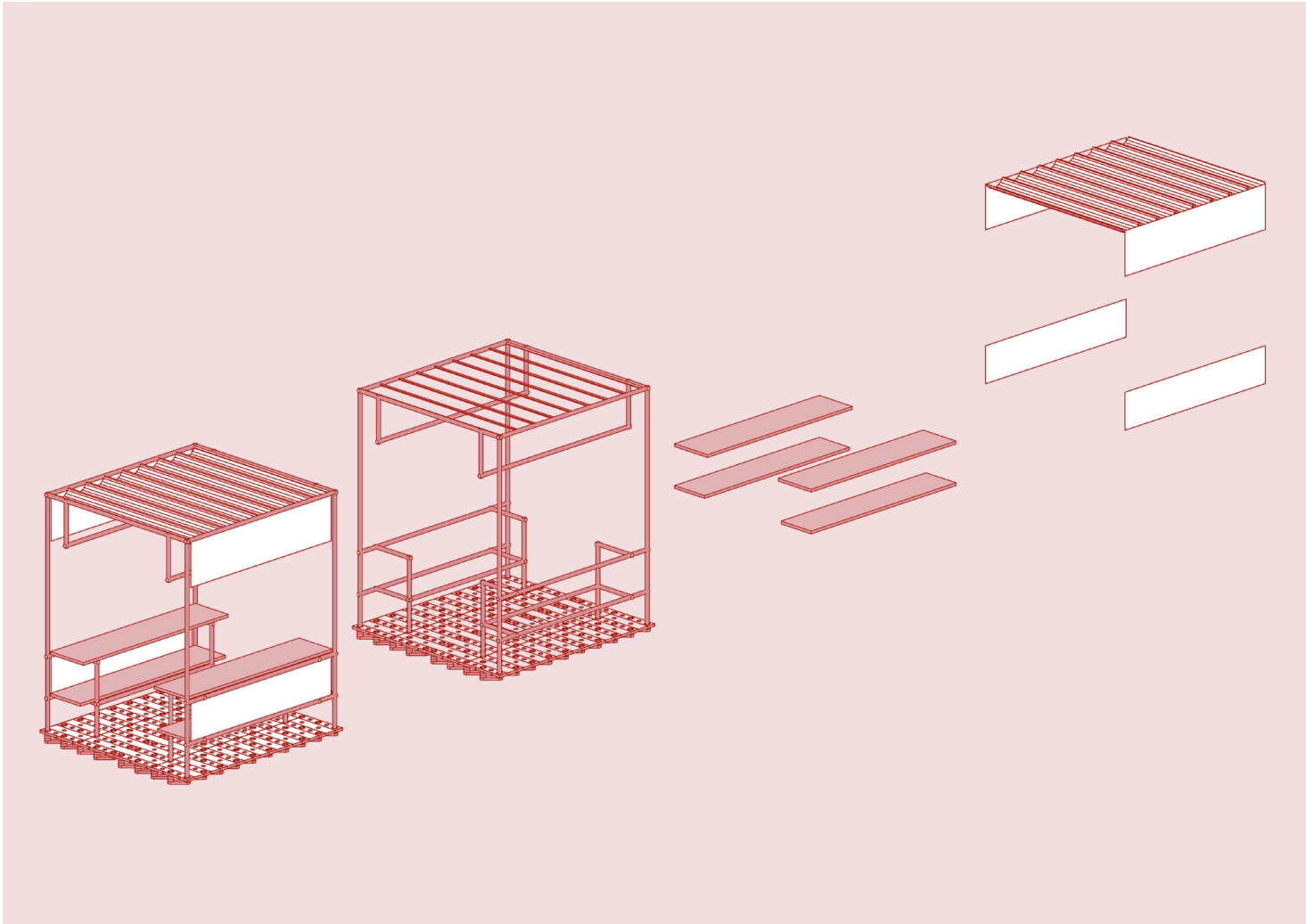

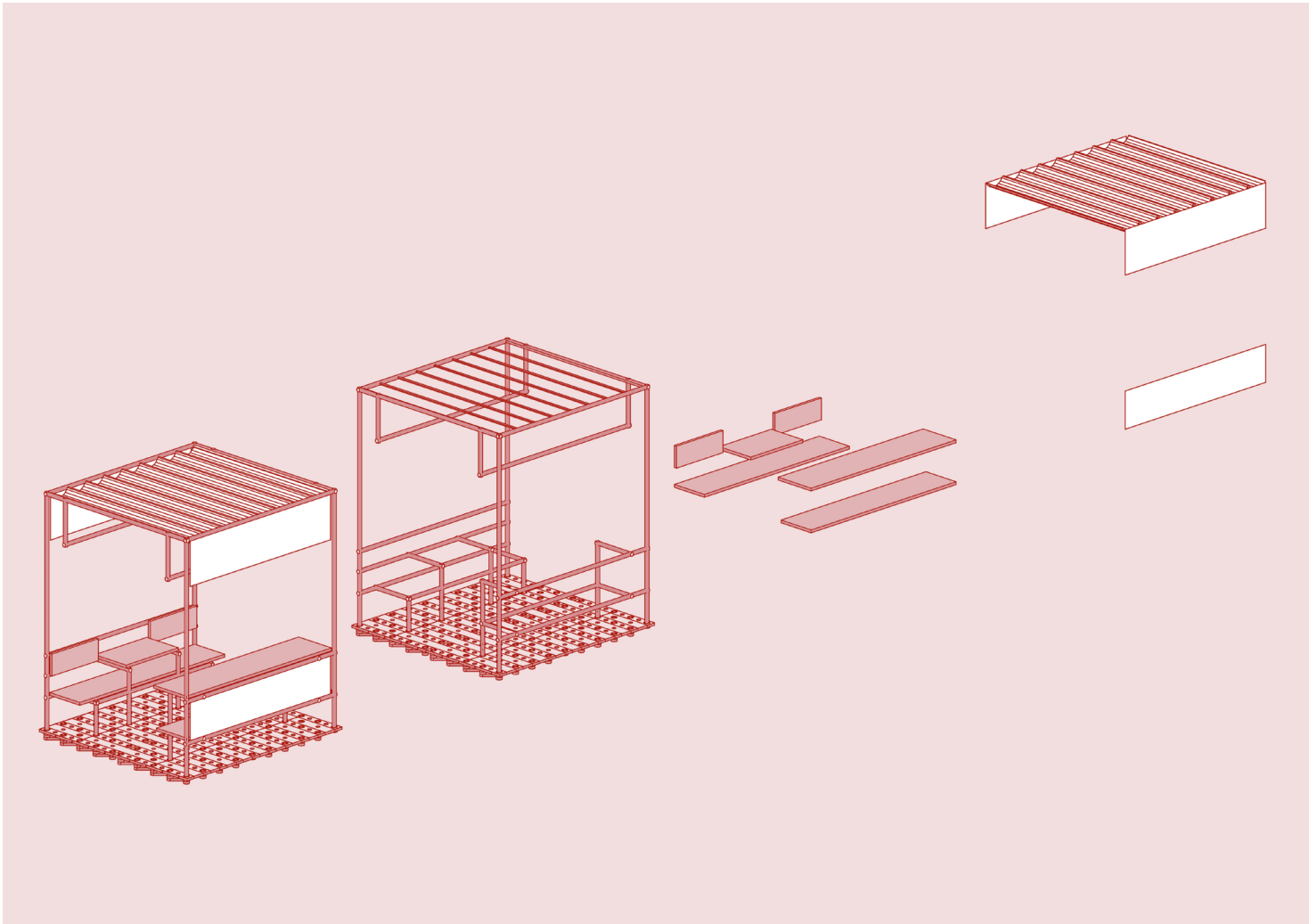
6. ΤΥΠΟΛΟΓΙΕΣ ΠΕΡΙΠΤΕΡΩΝ

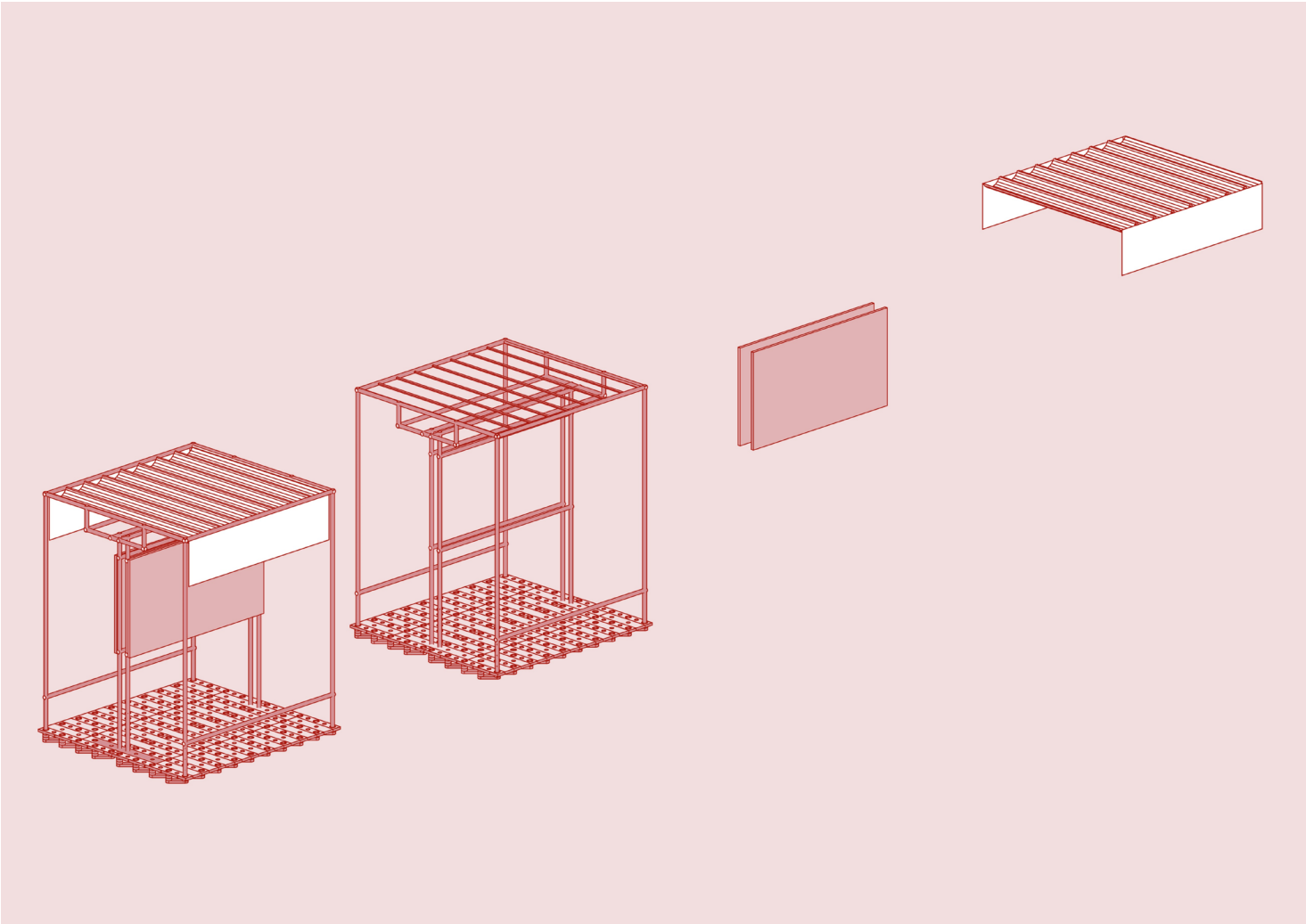
Το ακόλουθο σκέλος της εργασίας ασχολείται με την πρόταση περιπτέρων που μπορούν να παραχθούν, τα οποία καλύπτουν ανάγκες για υπαίθριες καλοκαιρινές δραστηριότητες. Σε αυτές τις προτάσεις συγκαταλέγονται με τη σειρά που θα αναφερθούν ένας τύπος περιπτέρου που μπορεί να στεγάσει μια μικρή κουζίνα, δύο τύποι που συνθέτουν ένα παζάρι βιβλίου, δυο ακόμα τύποι που συνθέτουν μια έκθεση έργων τέχνης, καθώς και μια σειρά επίπλων που δρουν υποστηρικτικά στις παραπάνω λειτουργίες.

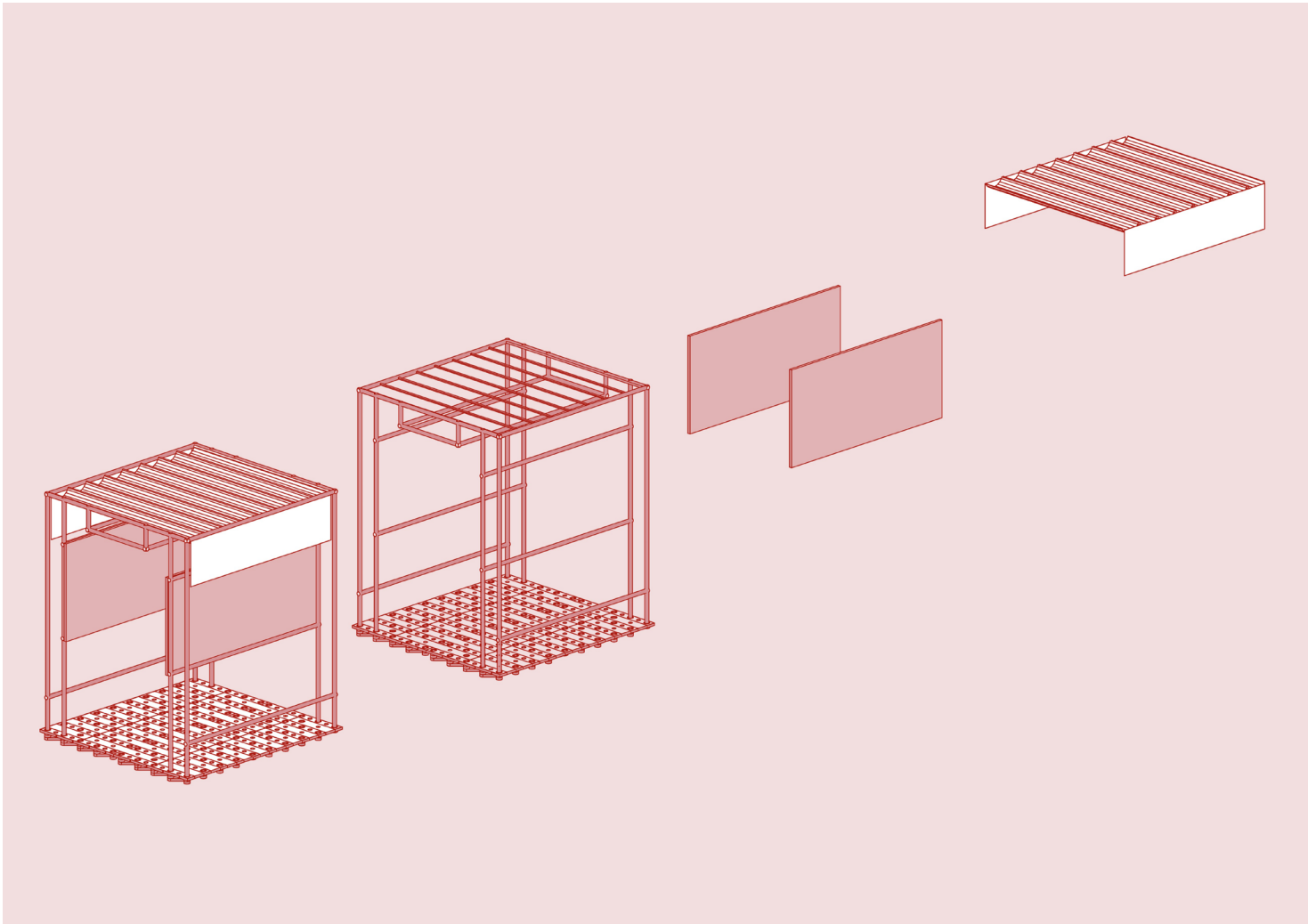
Σε αυτές τις τυπολογίες συγκαταλέγεται και ακόμα μια, αυτή της υπαίθριας αίθουσας διδασκαλίας, προκειμένου να παρουσιαστεί το πώς μπορεί το σύστημα να αναλάβει και πιο επίκαιρες ανάγκες, όπως αυτές που παρουσιάζονται κατά τη διάρκεια μιας πανδημίας.

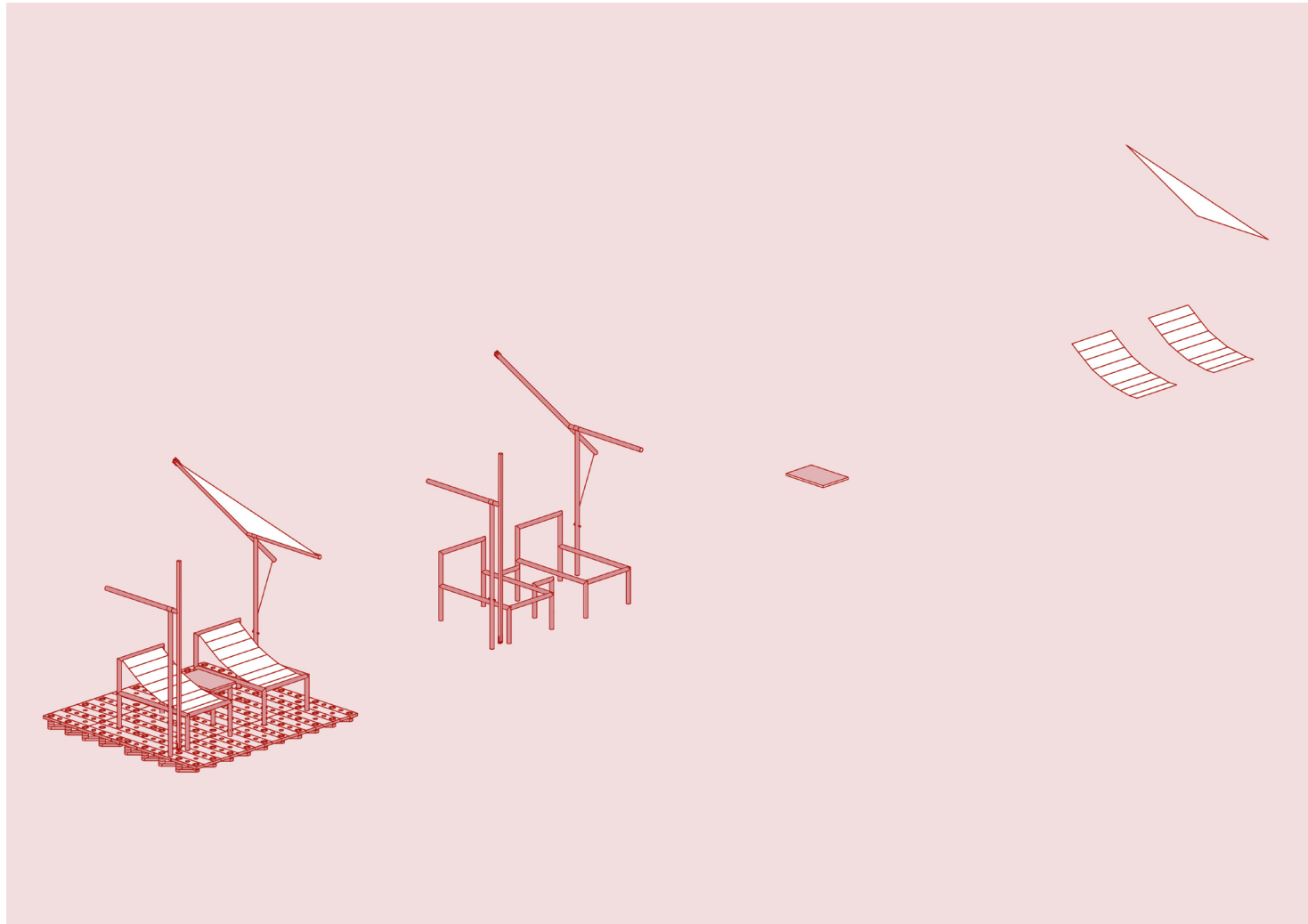

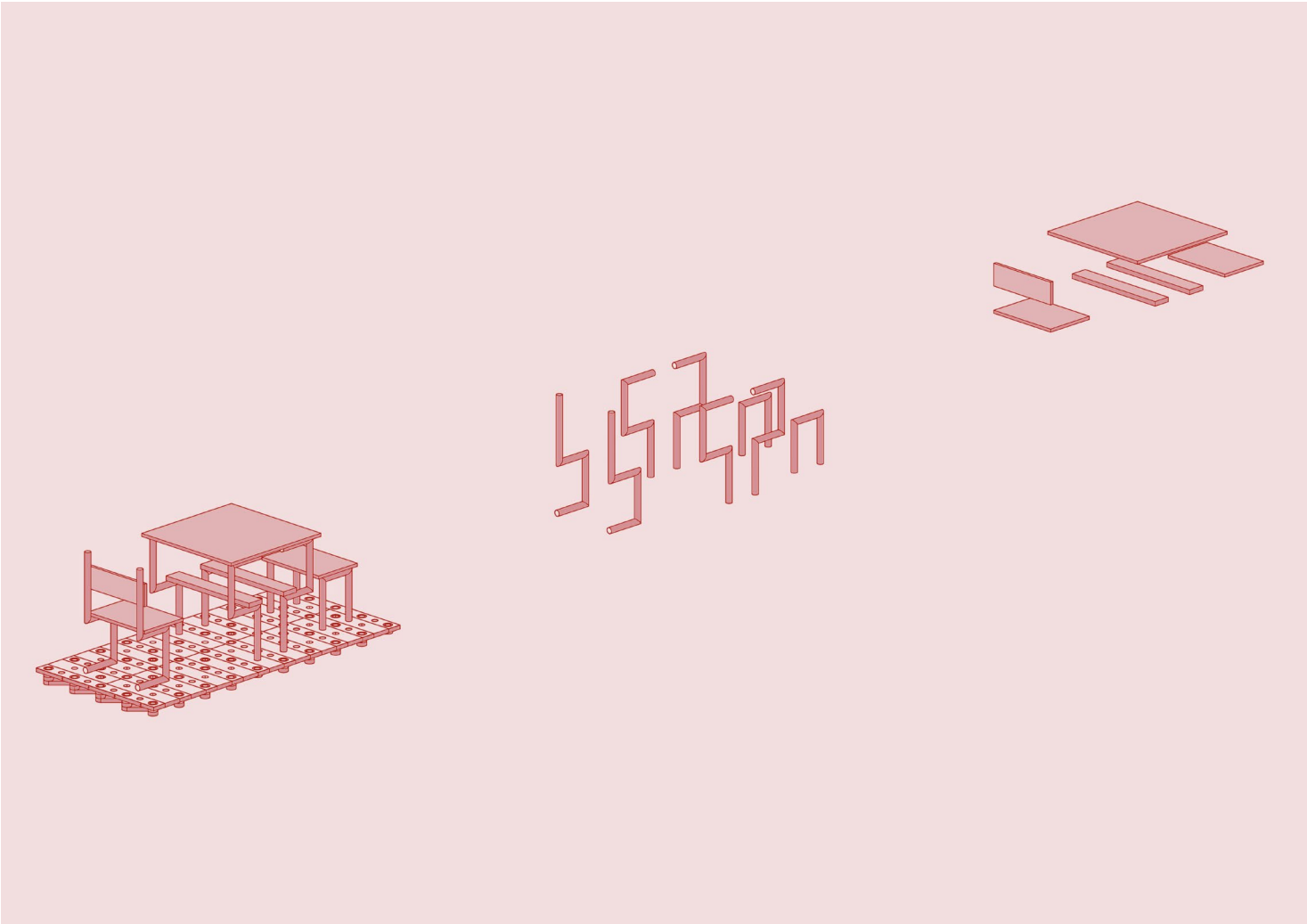

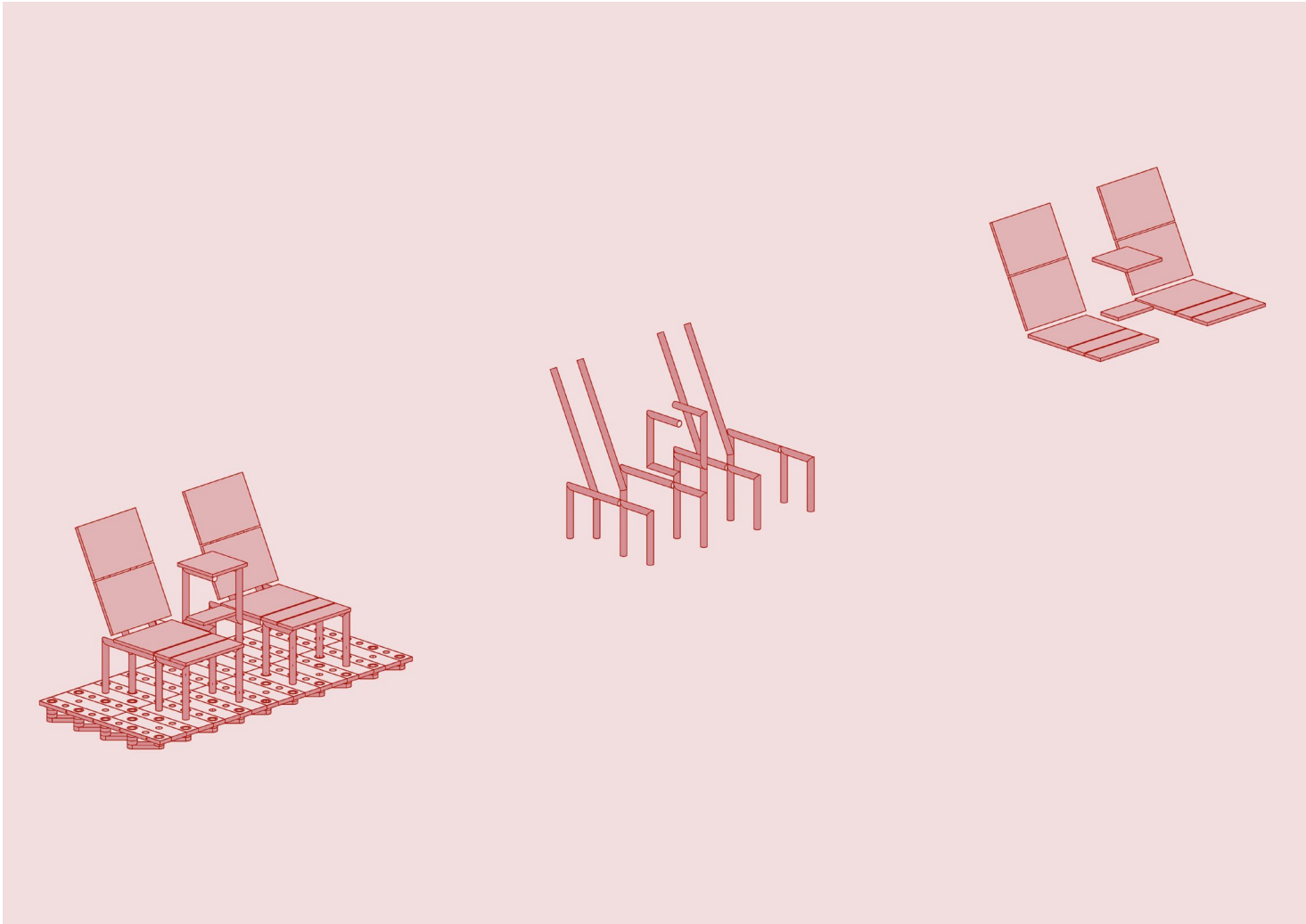

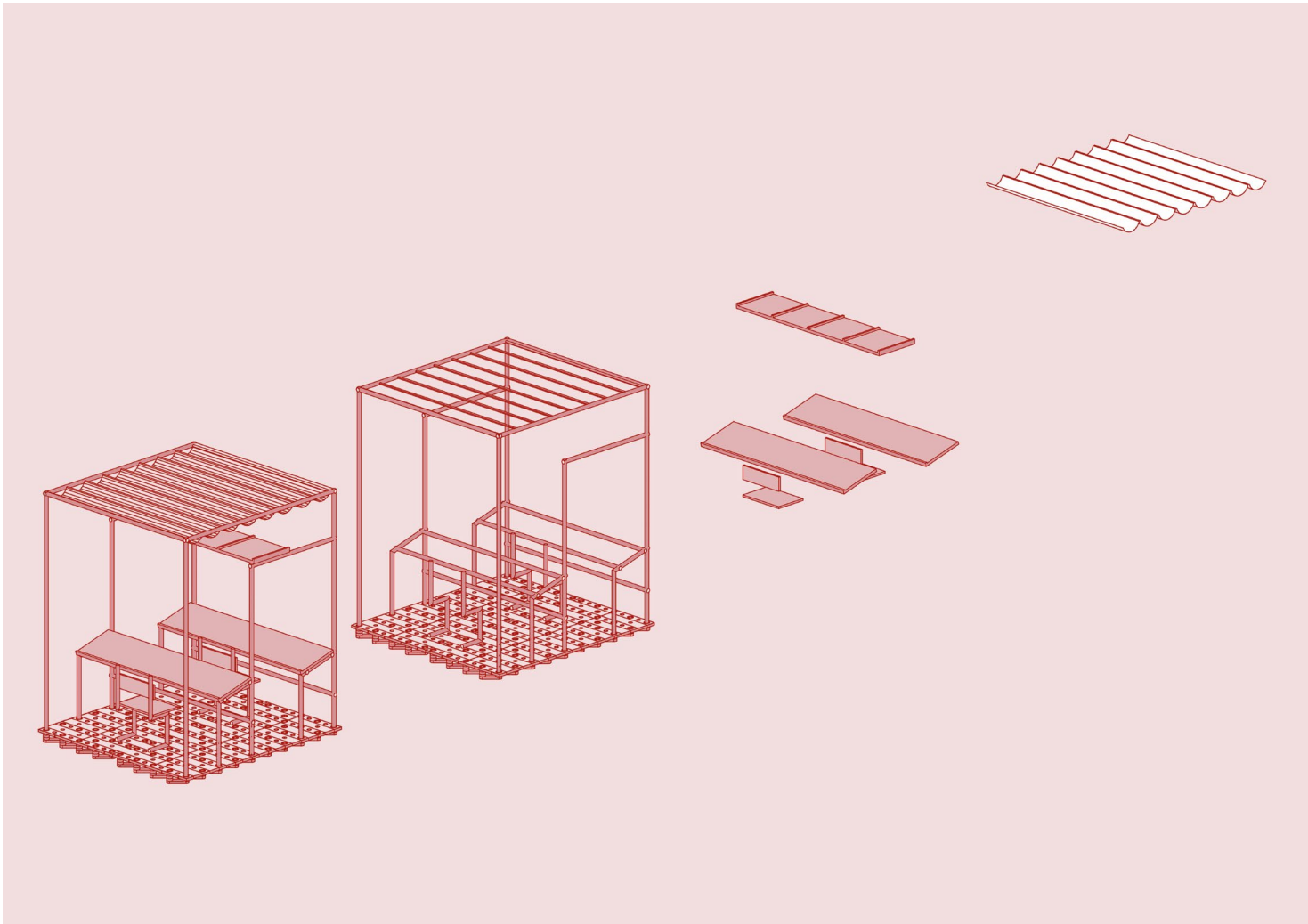

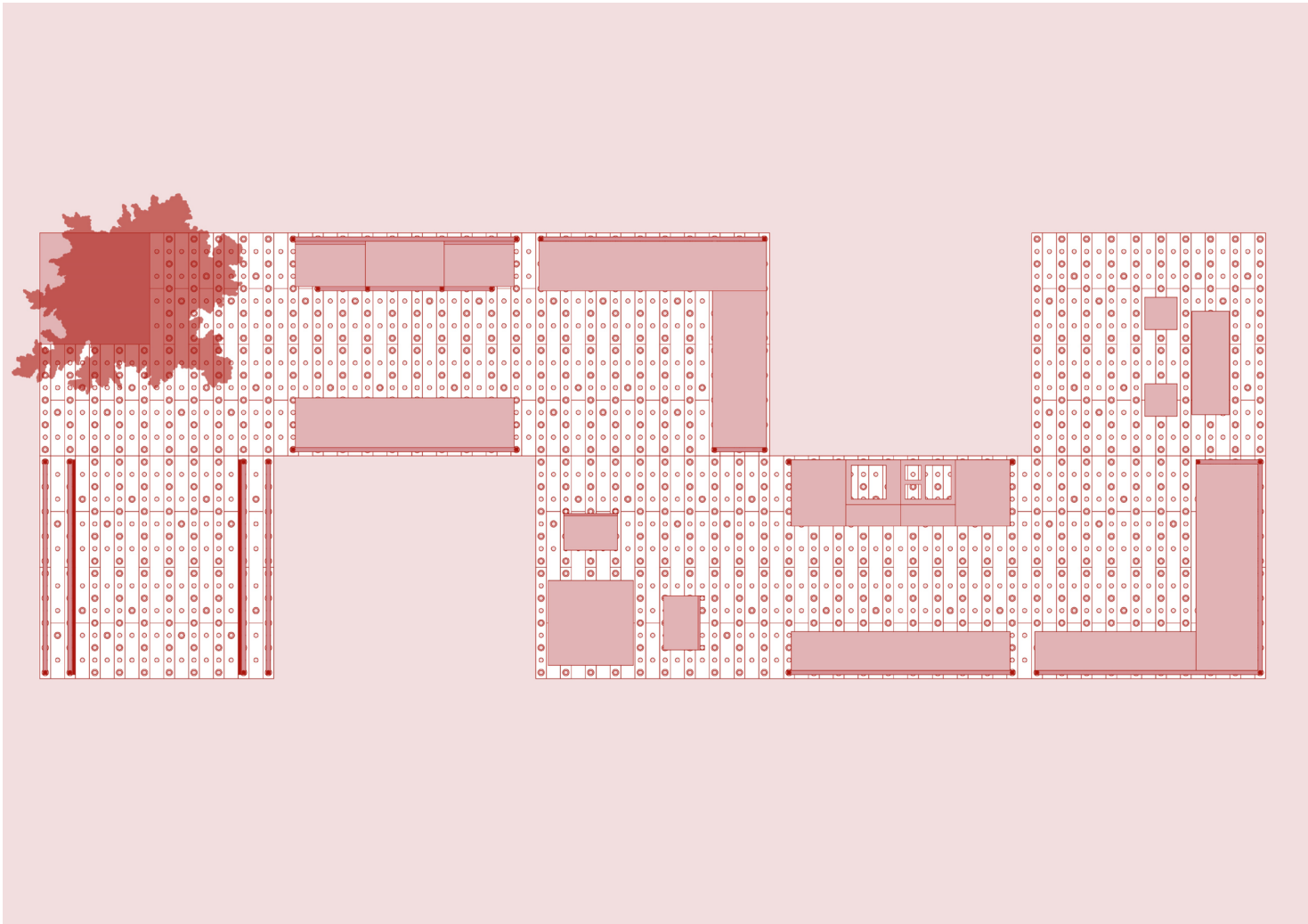

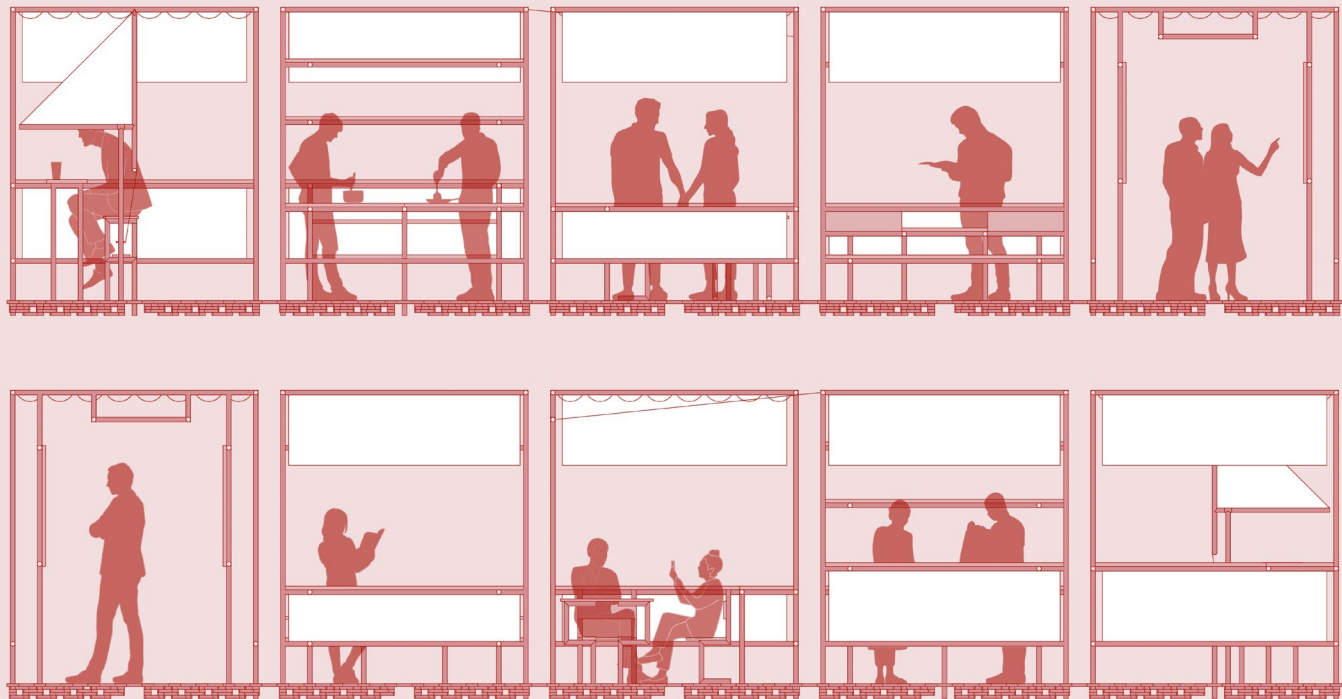

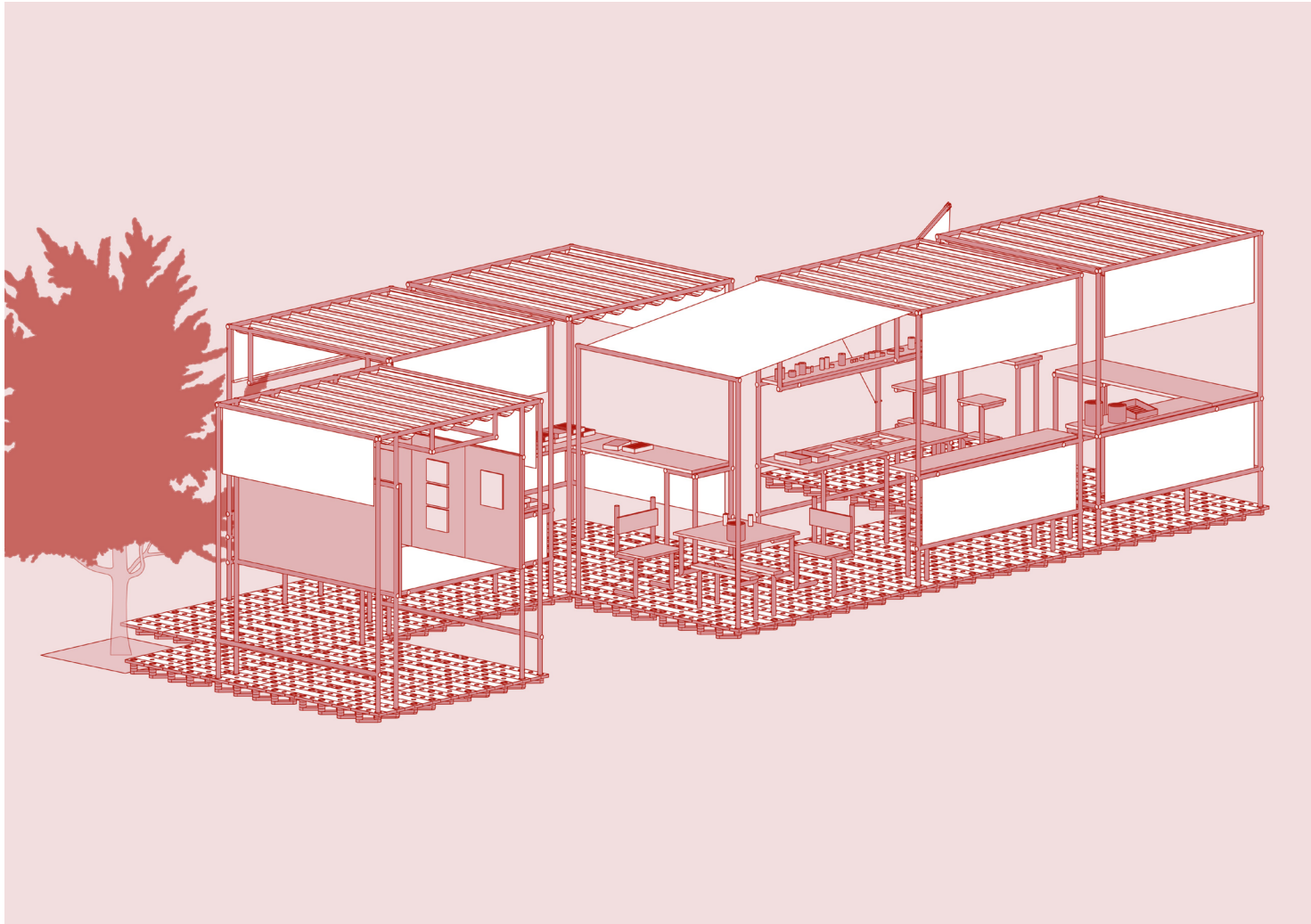
7. ΣΥΝΘΕΤΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Στο σκέλος αυτό, και με βάση τις παραπάνω τυπολογίες περιπτέρων, ακολουθούν σχέδια μιας απόπειρας σύνθεσης κάποιων από αυτά σε μια ενιαία εγκατάσταση.

Η κάτοψη σε σχήμα S επιλέχθηκε για να επισημάνει πως τα περίπτερα δεν είναι απαραίτητο να συνταχθούν γραμμικά, αλλά μπορούν να προσαρμοστούν στις απαιτήσεις του επιλεγμένου χώρου και να αναπτυχθούν γύρω από πιθανά εμπόδια ή άλλους περιορισμούς.

8. ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΣΤΟ ΧΩΡΟ / ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ

Τέλος, παραθέεται μια μελέτη της ξεδίπλωσης του συστήματος σε ακόμα μεγαλύτερη κλίμακα, που ίσως οριακά άπτεται του landscaping. Πρόκειται για μια έκταση 1.500 τ.μ. όπου, συμπληρωματικά στις προαναφερθείσες λειτουργίες έχει προστεθεί στα νοτιοανατολικά της κάτοψης ένας χώρος θερινού θεάτρου/σινεμά.

